

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 9. august 2023 blev i sag nr. 99768:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Popermo Forsikring g/s
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I klageskema af 1/5 2023 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Der er ansøgt om retshjælpstilsagn til anlæggelse af retssag mod [hesteansvarsforsikringsselskab], som er ansvarsforsikringen for en hest, der var skyld i en ulykke den 16. januar 2021. Min klient holder hesten i tøjlerne, da ejerne af hesten skal have taget nogle billeder af den.

Hesten bliver pludseligt bange/forskrækket, river sig løs fra tøjlerne og rammer med hovedet op i panden på min klient, hvorved min klient får et vrid i nakken. Den 23. februar 2021 konstateres det, at min klient har fået en blodprop i hjernen efter en rift i et pluskar i nakken, som var forårsaget af slaget fra hesten.

Min klients retshjælpsforsikring har afvist retshjælpstilsagn med den begrundelse, at der ikke var holdepunkter for, at hesten "havde revet sig løs".

For det første er min klient ikke enig i den betragtning, idet skaden netop sker, efter at hesten har revet sig løs fra tøjlerne og efterfølgende rammer hestens hoved min klient på panden.

For det andet er det min opfattelse, at spørgsmålet om, hvorvidt hesten har revet sig løs netop skal prøves ved domstolene, idet der bevisførelse, som kun kan ske ved domstolene, herunder vidner, som har overværet ulykken, der skal indkaldes til retssagen.

For det tredje er der tale om et stort erstatningskrav efter Erstatningsansvarsloven som både går på tabt arbejdsfortjeneste, svie og smerte godtgørelse, varigt mén og erhvervsevnetab. Hertil skal det bemærkes, at der ved ingen af min klients tre ulykkesforsikringer har været tvivl om, at slaget

fra hesten medførte blodproppen og efterfølgende varig hovedpine samt en række kognitive gener til følge.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet? At retshjælpsforsikringen meddeler retshjælpstilsagn til anlæggelse af retssag mod [hesteansvarsforsikringsselskabet], hvor hesten er ansvarsforsikret."

Selskabet har i brev af 11/5 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagsforløbet

Klager har gennem sin advokat anmodet om retshjælpsdækning 19. oktober 2022 (**Bilag 2**) og herunder medsendt en beskrivelse af hændelsesforløbet fra klager (**Bilag 3**), afvisning fra ansvarsforsikringsselskabet (**Bilag 4**), en anmodning fra klagers advokat om revurdering (**Bilag 5**), fornyet afvisning fra ansvarsselskabet (**Bilag 6**), journal fra sygehus (**Bilag 7**) samt journal fra egen læge (**Bilag 8**).

Selskabet har 20. oktober 2022 afvist retshjælpsdækning (**Bilag 9**). Klagers advokat har i mail af 2. november 2022 henvist til fortolkning af §4b i Mark- og Vejfredsloven (**Bilag 10**). Selskabet har i brev af 18. december 2022 igen afvist retshjælpsdækning (**Bilag 11**). Klagers advokat fremsendte 20. januar 2023 udkast til klageskema til Ankenævnet (**Bilag 12**) og fremsendte det til selskabets til kommentering. Selskabets klageansvarlige svarede på henvendelsen den 7. februar 2023 (**Bilag 13**).

Regelgrundlaget

Efter forsikringsbetingelserne punkt 3.2 er det en betingelse for retshjælpsdækning, at der er rimelig grund til at sagen indbringes for domstolene.

Endvidere fremgår det af forsikringsbetingelserne punkt 7, at forsikringen ikke dækker omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis selskabet skønner at der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

Ansvarsgrundlaget for heste fremgår af Mark- og Vejfredslovens §4b. Bestemmelsen er en ordret videreførsel af tidligere Hestelovens §30a:

"Ejeren af en hest er forpligtet til at erstatte den skade, hesten forvolder, når den er løsgående. Har skadelidte medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller bortfalde."

Selskabets synspunkter

Selskabet skal forholde sig til, om der er rimelig grund til at sagen føres. Herunder forholder selskabet sig til sagens faktiske forhold samt den juridiske vurdering.

Beskrivelsen af hændelsesforløbet er sket af skadelidte (Bilag 3):

Vores klient, (klager), og hestens ejer, ... , skal have taget nogle billeder af hesten. De går derfor udenfor, hvor vores klient holder hesten i tøjlerne. Da de står udenfor, tager hesten sit hoved ned til jorden for at snuse. Hesten bliver pludseligt forskrækket, som medfører, at den slår meget hurtigt hovedet op igen, hvor den rammer (klager) på panden og på øjet. Den slaget sker laver (kla-

ger) samtidig et knæk med nakken. [Hestens ejer] kommer hurtigt over og får fat på hesten, hvorefter hun tager sig af (klager) og hesten.

Hestens ejer har til sit ansvarsforsikringsselskab forklaret hændelsesforløbet med en forklaring, der er i overensstemmelse med klagers beskrivelse. Der henvises til Bilag 6, hvori ansvarsforsikringsselskabet refererer forklaringen:

Dette understøttes af vores kundes forklaring, hvor det beskrives, at hun holdt hesten da hændelsen fandt sted.

Klagers advokat har en anden udlægning af hændelsesforløbet, bl.a. gengivet i ansøgningen om retshjælpsdækning (Bilag2) samt i klageskrivelsen til Ankenævnet:

Klager (i det følgende XX) var den 16. januar 2021 udsat for en hesteulykke, hvor hun havde hesten i tøjlerne, men hesten blev pludseligt forskrækket, hvorved den rev sig løs og bankede hovedet om i XX's hoved/pande.

Med hensyn til hændelsesforløbet, er det selskabets opfattelse af den oprindelige beskrivelse/forklaring skal lægges til grund. Beskrivelserne fra klager og hestens ejer er overensstemmende og beskriver begge, at hesten er i tøjler og dermed kontrol, da hændelsen sker. Det er selskabets opfattelse, at det må lægges til grund, at hesten meget hurtigt slår hovedet op og derved rammer klager.

Klagers advokats udlægning af hændelsen er en vurdering af, hvorvidt hesten er løs, og dermed ikke en beskrivelse.

Der er tale om en vurdering fra klagers advokats side, hvor advokatens udlægning ikke kan lægges til grund i forhold til vurdering af ansvarsgrundlag.

Klagers advokat har oplyst om de gener, som klager har. Det er selskabets opfattelse, at bevisvurderingen af eventuel årsagssammenhæng mellem hændelsen og klagers efterfølgende blodprop ikke har relevans i forhold til vurderingen af ansvarsgrundlaget i nærværende sag.

Konklusion

Det er selskabets opfattelse, at der ikke kan ifalde erstatning efter Mark- og Vejfredslovens §4b, henset til de forklaringer som er afgivet af klager og hestens ejer. Allerede af den grund finder selskabet, at der ikke er udsigt til, at klager kan få medhold i sin påstand om erstatning.

Selskabet er af den opfattelse, at der ikke er rimelig grund til at sagen forelægges domstolene, og at udsigten til at få medhold ud fra det forsikringsretlige perspektiv ikke er rimelig begrundet.

Derfor fastholder selskabet, at der ikke kan ydes retshjælpsdækning i sagen."

Klagerens advokat har i brev af 31/5 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Klager er af den opfattelse, at det ikke kan udelukkes, at hesten rev sig løs fra tøjlerne, slog med hovedet og derefter ramte klager i hovedet.

Det er klagers opfattelse, at det skal afklares ved domstolene, hvor der er mulighed for en bevisførelse, som består af både parts- og vidneforklaringer, hvorefter det må være op til en dommer at afklare, om hesten kan betragtes som løsgående i mark- og vejfredslovens forstand.

I Karnovs noter til mark- og vejfredslovens § 4 b, lyder det, at der er netop tale om et objektivt ansvar for skader forvoldt af løsgående heste, og at som løsgående anses heste, der blandt andet har revet sig løs.

Det må derfor fastholdes af klager, at der er en rimelig grund til at føre proces, idet det ikke på forhånd kan afvises, at hesten har været løsgående."

Selskabet har i brev af 6/6 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Klagers brev indeholder ikke nye oplysninger til sagen. Sagen opfattes af selskabet som velbelyst.

Selskabet gør opmærksom på, at det er klager, der skal løfte bevisbyrden i forhold til ansvaret.

Ud fra de foreliggende oplysninger fra sagens parter, er det fortsat selskabets opfattelse, at udsigten til at få medhold ved en retssag.

Selskabet anser sagen for belyst tilstrækkeligt, således denne kan forelægges nævnet."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Af klagerens advokats brev til modpartens ansvarsforsikringsselskab af 17/2 2022 fremgår bl.a.:

Med henvisning til ovenstående sagsnummer og tidligere korrespondance, kan jeg oplyse, at vores klient har beskrevet hændelsen som følgende:

Vores klient, [klageren], og hestens ejer, ... skal have taget nogle billeder af hesten. De går derfor udenfor, hvor vores klient holder hesten i tøjlerne. Da de står udenfor, tager hesten sit hoved ned til jorden for at snuse.

Hesten bliver pludseligt forskrækket, som medfører, at den slår meget hurtigt hovedet op igen, hvor den rammer [klageren] på panden og på øjet. Den slår laver [klageren] samtidig et knæk med nakken. [Hesteejeren] kommer hurtigt over og får fat på hesten, hvorefter hun tager sig af [klageren] og hesten."

Af modpartens ansvarsforsikringsselskabs svar til klagerens advokat af 13/6 2022 fremgår bl.a.:

"Vi har nu modtaget en beskrivelse fra vores kunde.

Sagen har nu været gennemgået nærmere.

Det noteres af begge parter beskrivelse, at skadelidte skulle tage nogle billeder af hesten, og dermed holdt hesten i tøjlerne. Hesten var dermed i en vis kontrol da uheldet fandt sted.

Vi skal henlede opmærksomheden på, at forudsætningen for, at der ifaldes et ansvar i henhold til Hestelovens § 30a, er at hesten skal betragtes som værende løsgående.

Idet begge parter har forklaret, at hesten blev holdt i tøjlerne, da uheldet fandt sted, så betragtes hesten ikke som værende løsgående, hvorfor erstatningsansvaret ikke kan anerkendes.

Derudover må det formodes, at idet jeres klient (formentligt) selv har indvilliget i at holde hesten, så må der også være tale om accept af risiko, når der er tale om et stort utilregneligt dyr, som en hest nu er, og at der kan ske situationer, hvor denne bliver forskrækket, eller andre pludselige bevægelser, som kan medføre hændelser som det hændte. Såfremt der var et ansvar, så ville der således også været tale om en nedsættelse."

Af klagerens advokats svar til modpartens ansvarsforsikringssselskab af 4/7 2022 fremgår bl.a.:

"I begrundet afvisningen med, at der var en vis kontrol over hesten, da ulykken fandt sted og efter hestelovens § 30a, er det en forudsætning for ansvar, at hesten er løsgående. Hesteloven, som I henviser til, er historisk, og er erstattet ved lovbekendtgørelse 2020-12-16 nr. 2154 om mark- og vejfred. I lovens § 4b gengives hestelovens § 30a og i kommentarerne til Karnov fremgår det, at som løsgående heste, anses heste, der har revet sig løs, heste, som går i indhegning og heste, der bryder ud af en fold eller et indelukke.

Jeg er ikke enig i, at hesten, som ramte min klient i hovedet, ikke betragtes som løsgående, idet hesten netop river sig løs fra tøjlerne, hvorved skaden sker på vores klient. Hertil kan jeg også henvise til Vestre Landsrets dommen U.2005.1064, hvor skadelidte var i gang med at føre en hest ind i en fold, hvorved hun bliver væltet omkuld bagfra af en anden hest inde i folden. Landsretten når frem til, at hun uanset hvilken hest skadelidte var ved at trække, måtte hesten, der væltede skadelidte, betragtes som løsgående efter Danske Lov 6-10-2. Hertil skal det bemærkes, at hestelovens § 30a blot supplerer de regler, der fremgår af Danske Lovs 6-10-2.

I en lignende dom fra Vestre Landsret i U.1998.1603 er landsretten ligeledes kommet frem til, at hesten, der sparkede skadelidte på benet, måtte betragtes som løsgående, selv om den var i indhegning.

Skadelidte var gået ind i indhegningen til sin egen hest, hvorefter hesten kom løbende og sparkede hende på benet. I ingen af ovenstående domme kommet landsretten frem til, at den skadelidte har udvist egen skyld eller accept af risiko, på trods at det var gået ind i indhegningen til andre heste.

Det er i forlængelse af ovenstående min opfattelse, at der et ansvar for den hest, som river sig løs og pådrager min klient sin skade. Hesten var ikke, i modsætning til ovenstående, i nogen form for indhegning, og må betragtes som løsgående idet den river sig løs. Min klient har heller ikke udvist nogen form for egen skyld eller accept af risiko, idet hun blot har haft hesten i tøjlerne, som ligeledes var tilfældet med førstnævnte dom. "

Af modpartens ansvarsforsikringsselskab svar af 11/7 2022 til klagerens advokat fremgår bl.a.:

"Vi bekræfter modtagelsen af jeres skrivelse af 04. juli, hvor I meddeler, at I ikke er enige med vores afvisning, idet I henviser til, at hesten i forbindelse med aktuelle hændelse betragtes som værende løsgående.

I fremsendte en redegørelse fra Jeres klient d. 17. februar 2022, hvoraf denne beskrev, at hun holdt tøjlerne, og at hesten blev forskrækket, hvilket medførte at den slår meget hurtigt hovedet op igen, hvor den rammer klienten på panden og på øjet.

Baseret på ovenstående beskrivelse, så tyder det stærkt på, at begivenheden skete meget hurtigt, og at tøjlerne sandsynligvis først blev sluppet, da hesten ramte Jeres klient, i forbindelse med at den løftede hovedet i forskrækkelse.

Dette understøttes af vores kundes forklaring, hvor det beskrives, at hun holdt hesten da hændelsen fandt sted.

Hesten var således ikke løsgående, da skademomenten fandt sted, andet forefindes ikke dokumenteret eller sandsynliggjort."

Af klagerens advokats anmeldelse af sagen til retshjælpsforsikringen af 19/10 2022 fremgår bl.a.:

"Det vil således under sagen blive gjort gældende, at ... forsikring er erstatningspligtigt efter mark og vejfredsloven for [klagerens] personskade,

At hændelsesforløbet opfylder betingelserne i Mark og vejfredsloven § 4

At hesten må betragtes som løsgående, idet den river sig løs og derefter forvolder skade på [klageren].

Dette er i overensstemmelse med fortolkningen af Mark og vejfredsloven § 4b, stk. 1., jf. Karnov note 20, hvoraf fremgår, "som løsgående anses heste, der har revet sig løs, heste der går i en indhegning, samt heste, der bryder ud af en fold eller et indelukke."

Det bestrides, at [klageren] har udvist egen skyld ved at holde hesten i tøjlerne."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3 Hvad dækker retshjælpsforsikringen

Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet.

...

3.2 Rimelig grund

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter selskabets opfattelse ikke er rimelig grund, skal selskabet begrunde det."

Nævnet udtaler:

Selskabet har afvist at bevillige forhåndstilsagn til retshjælpsdækning til en påtænkt retssag mod et hesteansvarsforsikringsselskab under henvisning til, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen. Selskabet har anført, at der ikke er oplysninger, der understøtter, at hesten var løsgående, da den slog hovedet op i klagerens hoved, og at det er klagerens første forklaringer, der bevismæssigt er afgørende. Der gælder derfor ikke et objektivt ansvar, jf. mark og vejfredslovens § 4 b, hvori det fastslås, at "Ejeren af en hest er forpligtet til at erstatte den skade, hesten forvolder, når den er løsgående. Har skadelidte medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller bortfalde. "

Det fremgår af sagen, at klagerens advokat over for hesteansvarsforsikringen i brev af 17/2 2022 har beskrevet hændelsesforløbet som følger: "Vores klient, (klager), og hestens ejer, ..., skal have taget nogle billeder af hesten. De går derfor udenfor, hvor vores klient holder hesten i tøjlerne. Da de står udenfor, tager hesten sit hoved ned til jorden for at snuse. Hesten bliver pludseligt forskrækket, som medfører, at den slår meget hurtigt hovedet op igen, hvor den rammer (klager) på panden og på øjet. Den slaget sker laver (klager) samtidig et knæk med nakken. [hestens ejer] kommer hurtigt over og får fat på hesten, hvorefter hun tager sig af (klager) og hesten."

Hesteansvarsforsikringsselskabet har i brev af 11/7 2022 til klagerens advokat bl.a. anført, at dets forsikringstager har udtalt sig i overensstemmelse hermed. Af brevet fremgår bl.a., "Dette understøttes af vores kundes forklaring, hvor det beskrives, at hun holdt hesten, da hændelsen fandt sted."

Ankenævnet for Forsikring

8.

99768

Klagerens advokat har efterfølgende anført, at der er usikkerhed om hændelsesforløbet, at hændelsesforløbet kan belyses ved vidneforklaringer og at hesten pludseligt blev forskrækket, hvorved den rev sig løs og bankede hovedet op i klagerens hoved/pande.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at der er rimelig grund til at føre retssag, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.2. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klagerens første beskrivelse af hændelsesforløbet ikke understøtter, at hesten rev sig løs forud for, at den slog hovedet op i klagerens hoved, og at det som ubestridt må lægges til grund, at hestens ejers beskrivelse af hændelsesforløbet heller ikke understøtter et sådant hændelsesforløb.

Nævnet har også lagt vægt på, at der ikke i øvrigt er fremlagt oplysninger, der understøtter, at hesten på skadestidspunktet var løsgående, eller at hestens ejer havde udvist en uagtsomhed, der kan begrunde et almindeligt erstatningsansvar.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen
formand